

KÉZFOGÁSOK

OLIMPIU BALOŞ

ELLENJÁTEK

(ANTIJOÇ)

Halott

*Milyen szomorú úgy tetszik a fű
S tele van a hamutálca is
És köszönt az érett ősz
Cigarettavégek
Tág orrcimpákkal
Véres szem
Meggillantottam újra egy mákfejet
Mint valami idegen érzés
Akárcsak ha fúj a szél
S mi hajnali háromig álmodozunk
Hogy azután másnap
Egyikünk elrejtőzzék
És nem ismerjük Arghezit
Játsszuk a magunk játékát
Őnös játékunk játékunk
Hármasban
És közülünk nem rejtőzik el senki
És a szél sem fúj
Az ősz nem köszönt ránk
A halállal
Való játékunk
Nem szomorú*

MÁSAK MÁR NEM
LEHETNEK

(EI NU POT FI ALTFEL)

Mesélem

*Olvasom
Nehéz olyképpen írni
Ahogyan mások még nem irtak
Erezni ahogyan már nem is létezel
Hallgatni
Miközben tudomásul veszed
Önnön kacajod
Vajon a sírás elfeledhető-e
Szót emelek rád s jelenlétem ellen
Hogy lehessenek zárójel
Kedvem szerint
Káromolhassak
Éspedig mindazokat
Akik már mások nem lehetnek
Ezt így kívánja a poén
Mely soha is kijár nekem
Mely valójában kifejezhetetlen
Hallgatásod téltlenséged
Nem ragadhatsz tollat
Nem konyítasz az egészhez
Éppen semmit
Léven egyszemélyes
Birtokod*

PILLANATFELVÉTEL — részlet

(INSTANTANEE — fragment)

Eljön az esős időszak

*Az éj az Eső
S a színházak emberei
Kiműlnak
A színen elhangzó*

[íránti unalmukban

Mindennapok kicsinységei

*Vég nélkül ismétlődnek majd
Előadják gyengécske színészek
Molyrágta kosztümökben
E kor Hamletje
Mennyivel korszerűbb
S közeli hozzánk*

NE ARULJ EL, BARÁTOM

(PRIETENE, NU-MA TRĂDA)

*Ez lenne a világ vége
Így mondták nekem a madarak
Fehér szárnyú madárkák
A hallgatás hűséges lényei
Ennek ellenére jőmagam
Tovább haladtam
A várakozások ellenére
Láthattam mint vergődik a szem
Miközben keres kutat
Senki meg nem
Szólalt volna
Nem szólt volna a lét feltételeiről
Hogy tudniillik minden őszön
A falevelek még
Eszméletüknél vannak*

*Ez lenne a világ vége
Kimondhatatlan újjászületésünkben
Minden-Vizek keletkezésében
Mely vízből kortyonyit ittunk
Gyermekek
Az úgynevezett új kor
Tehetségei*

*Ez lenne a világ vége
Folytatása nincs
Nem szaporítható
Önmön iszonyának rabja az Ember
Utánunk még kutatni fog
A kezdet
Ahol e világ véget ér
A létezésünk
Kezdeté*

KOLIGER Károly fordításai